

ΤΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ - IXCANUL

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Χαίρο Μπουσταμάντε

Ηθοποιοί: Μαρία Μερσέντες Κορόι,
Μαρία Τελόν, Μανουέλ Αντούν

Φωτογραφία: Λουίς Αρμάντο Αρτεάγα

Μοντάζ: Σέζαρ Ντίαζ

Μουσική: Πασκουάλ Ρέγιες

Χώρα: Γουατεμάλα, Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 93'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- 18 Βραβεία, μεταξύ των οποίων:

Στο Φεστιβάλ Βερολίνου 2015, Cartagena International Film Festival, FEST International Film Festival, Ghent International Film Festival, Guadalajara International Film Festival, Lima Latin American Film Festival, Molodist International Film Festival, Montreal, Mumbai Film Festival, Philadelphia Film Festival, Premios, Platino Ierevan κ.λπ.

- 19 Ακόμη Υποψηφιότητες.

Στις πλαγιές ενός ενεργού ηφαιστείου της Γουατεμάλας, η 17χρονη Μαρία είναι έτοιμη να παντρευτεί έναν από τους επιστάτες της τοπικής φυτείας καφέ. Ωστόσο είναι ερωτευμένη με έναν νεαρό εργάτη που ονειρεύεται να φύγει για τις ΗΠΑ.

Αργυρή Άρκτος στο Βερολίνο για μια παραμυθένια όσο και σκληρή ιστορία ενηλικίωσης και σύγκρουσης πολιτισμών που θυμίζει παλιό, καλό Βέρνερ Χέρτσογκ.

Η πλοκή ξεδιπλώνεται από το ρυθμό μιας ζωής καθορισμένης από προγονικές πεποιθήσεις και παραδόσεις. Μια ασυνήθιστη καθημερινότητα περιμένει το κοινό, μακριά από κόσμο της παγκοσμιοποίησης. Η "Ixcanu!" δεν είναι μια ταινία για τον αυτόχθονα πολιτισμό, αλλά για αυτόν που αναπτύχθηκε μέσα από αυτόν.

Το ντεμπούτο του νεαρού Χαίρο Μπουσταμάντε από τη Γουατεμάλα είναι μία από εκείνες της ταινίες που ξεπερνούν γρήγορα τον εθνογραφικό τους χαρακτήρα για να γίνουν ένα οικουμενικό μάθημα ανοχής και ανθρωπιάς.

Η Μαρία, μια 17χρονη ιθαγενής Μάγια ζει μαζί με τους γονείς της σε μια φυτεία καπνού κάτω από ένα ενεργό ηφαίστειο. Ετοιμάζεται να παντρευτεί τον ιδιοκτήτη της φυτείας, μετά από συμφωνία των γονιών της, αλλά το όνειρό της είναι να ακολουθήσει τον φτωχό Πέπε στην «Αμερική» που κρύβεται πίσω από το βουνό. Θα κάνει έρωτα μαζί του, αλλά όταν αυτός θα την εγκαταλείψει, η Μαρία θα πρέπει να βρει τη δύναμη να αλλάξει το πεπρωμένο της.

Γεννημένος στην περιοχή όπου ζουν οι Μάγια στη Γουατεμάλα, ο 38χρονος Χαίρο Μπουσταμάντε γύρισε στη γενέτειρά του για να γυρίσει την πρώτη του ταινία, αφού

πρώτα έμαθε από την αρχή όλες τις παραδόσεις και τα έθιμα μιας φυλής που μοιάζει να ζει ακόμη σε έναν αρχαίο χρόνο, μακριά από τον πολιτισμό και τα νέα ήθη ακόμη και της ίδιας της Νοτίου Αμερικής.

Αυτό που ανακάλυψε και αυτό που μεταφέρει στην πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, που διαγωνίστηκε και βραβεύθηκε με το βραβείο πρωτοπορίας στο 65ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου. Θα ήταν υπό «φεστιβαλικές» συνθήκες μια **σπουδή πάνω σε έναν άγνωστο πολιτισμό**, μια ακόμη εθνογραφική ταινία (θα σας θυμίσει ίσως το «Madeinusa» του 2005), από αυτές που ποντάρουν στο «ενοχικό» βλέμμα του Δυτικού θεατή όταν αυτό έρχεται αντιμέτωπο με έναν πραγματικά άγνωστο κόσμο και στην καλύτερη περίπτωση μια νεορεαλιστική ταινία για έναν άλλο τρόπο ζωής.

Μόνο που, κόντρα σε όλες τις προβλέψεις, ο θεατής γίνεται μάρτυρας μιας ιστορίας που ξεπερνά γρήγορα όλα τα παραπάνω κλισέ, που φέρει αυτόματα στο νου μια ταινία για μια οικογένεια ιθαγενών στη Γουατεμάλα και μεταμορφώνεται μέσα από την μελετημένη και ανθρώπινη κινηματογράφησή της σε ένα μετα-φεμινιστικό οικουμενικό δράμα ενηλικίωσης, συγκινητικό και σκληρό την ίδια ακριβώς στιγμή.

Δεν είναι μόνο η καθαρότητα με την οποία ο Μπουσταμάντε καταγράφει την καθημερινότητα αυτής της οικογένειας, τη μητριαρχική της υφή, τη γη που είναι ζωοδότρα και εχθρός μαζί και τις παραδόσεις που περιστρέφονται γύρω από το επιβλητικό τοπίο ενός ενεργού ηφαιστείου σε ευθεία μεταφορά με την πιο καθοριστική στιγμή στην ζωή ενός κοριτσιού που περιμένει να γίνει μητέρα. Ούτε μόνο η υπέροχη κινηματογράφιση των προσωπικών στιγμών της μελαγχολικής Μαρίας καθώς αυτή αναζητά με την ριψοκίνδυνη αφέλεια μιας έφηβης το «αμερικάνικο όνειρο» σε παράλληλη δράση με μια μητέρα - αρχηγό που προσπαθεί να διατηρήσει την ταυτότητα της ύπαρξης της οικογένειάς της σε έναν κόσμο που μοιάζει να καταρρέει από παντού.

Ο,τι κάνει το «Ηφαίστειο» μια ταινία που υποβάλλει και δεν σε αφήνει να τραβήξεις τα μάτια και την καρδιά σου από την οθόνη είναι η φυσικότητα με την οποία μια

κοινωνία αποκομμένη από τον πολιτισμό αποδεικνύεται πιο ανεκτική σε όσα η Δύση επιβάλλει ως «ηθική»: η σχέση των δύο γυναικών (μητέρας και κόρης) κορυφώνεται σε ένα ζεστό και αβιάστο φεμινιστικό πορτρέτο - υποδείγμα ανιδιοτελούς αγάπης - που δεν θα επιζούσε ακόμη και στην πιο αναπτυσσόμενη κοινωνία, την ίδια στιγμή που χωρίς καμία επιτήδευση ή ίχνος διδακτισμού ο Μπουσταμάντε μιλά για ανθρώπους που διεκδικούν το δικαίωμα στη διαφορετικότητά τους πληρώνοντας το βαρύ τίμημα με έναν καθαρτικό, αξιοπρεπή τρόπο που θα μπορούσε να αποτελέσει **μάθημα συμπεριφοράς για κάθε δήθεν ανεπτυγμένη κοινωνία**.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΡΑΝΑΚΗΣ

Ηθογραφία από τη Γουατεμάλα

Πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του σκηνοθέτη από τη Γουατεμάλα Τζάιρο Μπουσταμάντε, το «Ηφαίστειο» («Ixcanul», Γαλλία/Γουατεμάλα, 2015) παρακολουθεί τα δράματα γύρω από τη ζωή μιας 17χρονης Μάγια, της Μαρίας (Μαρία Μερσέντες Κολόι), η οποία προορίζεται για γάμο από τους γονείς της. Παλμός αυτής της διεισδυτικής ματιάς στις συνθήκες ζωής των σύγχρονων Μάγιας της Γουατεμάλας είναι η σιωπηλή αλλά έντονη σχέση της κοπέλας με τη μητέρα της (Μαρία Τελόν). Εδώ τον πρώτο λόγο έχουν τα εκφραστικά πρόσωπα των δύο γυναικών, ερασιτεχνών ηθοποιών, που δεν είχαν ξαναπαίξει σε ταινία πριν από το «Ηφαίστειο» (αλλά ούτε και μετά). Συγχρόνως, ο Μπουσταμάντε μοιάζει απορροφημένος από την άγρια, σχεδόν επικίνδυνη ομορφιά του φυσικού τοπίου όπου λαμβάνει χώρα η ιστορία, στους πρόποδες ενός ενεργού ηφαιστείου όπου ζει η οικογένεια της Μαρίας. Αθελά του ο σκηνοθέτης προσδίδει έναν εξωτικό χαρακτήρα στην ταινία, λόγος αρκετός για να την παρακολουθήσει όποιος ενδιαφέρεται για κάτι το διαφορετικό και ασυνήθιστο. **Να σημειώσω ότι η ταινία διακρίθηκε με το βραβείο Alfred Bauer στο περσινό Φεστιβάλ Βερολίνου και υπήρξε η πρόταση της Γουατεμάλας για το Οσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας.**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

